

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 224.204 van 2 juli 2013
in de zaak A. 208.234/IX-7954**

In zake: Guido PEERSMANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Enrico De Simone
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Emmanuel Jacobowitz
kantoor houdend te 1160 Brussel
Tedescolaan 7

I. Voorwerp van het verzoekschrift

1. Het verzoekschrift, ingediend op 18 maart 2013, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de “beslissing genomen door MEDEX-BESTUUR MEDISCHE EXPERTISE, zoals aan (Guido Peersmans) op 11 januari 2013 betekend bij aangetekend schrijven van 10 januari 2013, waarbij (hij) definitief ongeschikt werd verklaard om op normale en regelmatige wijze zijn vroegere werkzaamheden als postman-uitreiker te hervatten”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de

Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 juni 2013.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Enrico De Simone, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Anthony Poppe, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Intrekking van de bestreden beslissing en vervolg van de procedure

3. De bestreden beslissing van de pensioencommissie van de verwerende partij waarbij de verzoeker definitief ongeschikt wordt verklaard om op een normale en regelmatige wijze zijn vroegere werkzaamheden als postman-uitreiker te hervatten, blijkt uit een brief van 10 januari 2013 van de verwerende partij aan de verzoeker, die als volgt luidt:

“Geachte heer Peersmans,

Ik heb de eer u hieronder de beslissing te bevestigen waarover met uw verdedigende arts een akkoord werd bereikt tijdens het tegensprekelijk consult op 12/12/2012.

Met betrekking tot uw arbeidsgeschiktheid werd het volgende beslist:

Vanuit medisch standpunt vervult u momenteel niet de voorwaarden om vroegtijdig te worden gepensioneerd. U bent echter definitief ongeschikt om op normale en regelmatige wijze uw vroegere werkzaamheden te hervatten. U bent daarentegen wel geschikt om wedertewerkgesteld te worden onder de volgende voorwaarden: werk zonder zware belasting onderste ledematen en rechter arm, mede te bepalen door arbeidsgeneesheer.

Opgelet: Indien u bij het verstrijken van een termijn van twaalf maanden na deze beslissing niet wedertewerkgesteld werd, verkrijgt u ambtshalve een definitief pensioen wegens lichamelijke ongeschiktheid dat ingaat op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van de voormelde termijn (artikel 117, § 3, 3^e alinea van de wet van 14 februari 1961 zoals laatst gewijzigd bij wet van 19 mei 1991) en dit zonder nieuw onderzoek door de pensioencommissie.

Deze beslissing is definitief en wordt met dezelfde post meegedeeld aan uw werkgever.

Met vriendelijke groeten,

P.L.

Dossierbeheerder”.

4. Met een brief van 8 april 2013 deelt de verwerende partij aan de Raad van State evenwel mede dat zij “het intrekingsbesluit van heden” laat geworden. Zij voegt haar brief bij, die zij op diezelfde datum aan de verzoeker heeft gericht en die als volgt luidt:

“Geachte Heer,

Naar aanleiding van uw verzoekschrift bij de Raad van State moet ik vaststellen dat het onderzoek in beroep door Dr. [...] op 12-12-2012 inderdaad niet heeft geleid tot een formeel akkoord over de nieuwe beslissing.

De gevolgde procedure (artikel 8 van het koninklijk besluit van 18 augustus 1939 tot regeling van de inrichting der geneeskundige onderzoeken door den Administratieven Gezondheidsdienst in plaats van door de provinciale pensioencommissies) voorziet dat ‘Indien de gekozen beroepsprocedure niet tot een akkoord tussen de partijen leidt, wordt het geval aan de finale scheidsrechterlijke uitspraak onderworpen aan de door de Directeur-generaal van het Bestuur voor de Sociale Geneeskunde aangewezen ambtenaar-geneesheer.’

Gezien inderdaad geen formeel akkoord werd bereikt, wordt bij deze de beslissing van 12-12-2012, meegedeeld per aangetekend schrijven van 10-01-2013, ingetrokken.

Zoals voorzien in het hierboven geciteerde artikel 8 zal het dossier aan de finale scheidsrechterlijke uitspraak worden onderworpen van de arts die hiertoe wordt aangewezen door de Directeur-generaal van het Bestuur voor de Sociale Geneeskunde (nu: Bestuur van de medische expertise).

U zult dan ook eerstdaags een nieuwe oproeping ontvangen voor een onderzoek in scheidsrechterlijke eindbeslissing.

Met vriendelijke groeten,

P.B.

Diensthooft pensioenen”.

5. De Raad van State stelt vast dat uit de laatst aangehaalde brief ondubbelzinnig blijkt dat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft ingetrokken.

6. Aangezien de Raad aldus niet het standpunt bijvalt dat de auditeur-verslaggever daarover in haar verslag heeft ingenomen en dat haar, na een verder onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep, ertoe heeft gebracht de procedure van artikel 93 van het algemeen procedurereglement toe te passen, vermag de Raad van State de zaak niet met toepassing van de voormelde procedure te beslechten.

7. Vanuit de vaststelling evenwel dat de bestreden beslissing is ingetrokken en dat het voorwerp van de vordering tot schorsing is teloorgegaan, vermag de Raad van State met toepassing van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de voorliggende vordering tot schorsing verwerpen.

8. Artikel 30, § 5, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

“Wanneer een vordering tot schorsing en een verzoekschrift tot nietigverklaring aanhangig gemaakt worden bij de Raad van State en wanneer de verzoeker zich in de loop van de procedure terugtrekt, of wanneer de aangeklaagde akte ingetrokken wordt zodat er geen uitspraak moet gedaan worden, kan de Raad van State in één en hetzelfde arrest uitspraak doen over de vordering tot schorsing en over het verzoekschrift tot nietigverklaring (...)”.

Bijgevolg is er aanleiding om met het onderhavige arrest, overeenkomstig de zo-even aangehaalde wettelijke bepaling, ook het beroep tot nietigverklaring te verwerpen.

IV. Kosten

9. Gelet op de reden van het teloorgaan van het voorwerp van het beroep tot nietigverklaring en van de vordering tot schorsing, is het gepast de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 juli 2013,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Daniël Moons